

Република Србија
Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Број: 01-639/1
05.03.2020 . године

На основу члана 13 Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу („Гласник Универзитета у Нишу“, бр. 2/18 и 4/18), декан Факултета даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештавају се заинтересовани да је Извештај Комисије за писање извештаја о пријављеним учесницима конкурса за избор наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу међународноправну научну област на Правном факултету у Нишу примљен дана 05. 03. 2020. године, под бројем 02-639, и да се налази у Библиотеци Факултета.

2. Извештај је доступан свим заинтересованим лицима у радно време Библиотеке, у року од 30 (тридесет) дана од дана истицања овог обавештења на огласној табли Факултета и сајту Факултета.

3. Ово обавештење истаћи на огласној табли Факултета, а обавештење са извештајем доставити архиви и Библиотеци и истаћи на сајт Факултета.

ДЕКАН

Проф. др Горан Обрадовић

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ			
ПРИМЉЕНО		05.03.2020.	
ОРГ. ЈЕД.	БРОЈ	ПРИЈУ	ЛОСТ
02	639		

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ**

Одлуком Научно-стручног већа за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу број 8/18-01-001/20-018 од 04.02.2020. године образована је Комисија за писање извештаја о пријављеним учесницима конкурса за избор једног наставника са пуним радним временом у звање доцент или ванредни професор за ужу међународноправну научну област на Правном факултету Универзитета у Нишу, у саставу: проф. др Мирко Живковић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, председник Комисије (ужа међународноправна научна област), проф. др Бернадет Бордаш, редовни професор Правног факултета Универзитета у Новом Саду у пензији, члан (ужа међународноправна научна област) и проф. др Давор Бабић, редовни професор Правног факултета Свеучилиштва у Загребу, члан (ужа међународноправна научна област).

Поступајући по наведеној Одлуци, а на основу прегледаног конкурсног материјала, поднетих докумената и радова кандидата, Комисија подноси Изборном већу Правног факултета Универзитета у Нишу следећи

ИЗВЕШТАЈ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

На конкурс за избор једног наставника са пуним радним временом у звање доцент или ванредни професор за ужу међународноправну научну област на Правном факултету Универзитета у Нишу, објављеном у лист „Послови“ бр. 864 од 15.01.2020. године и на сајту Правног факултета, пријавио се један кандидат, др Сања Марјановић, доцент Правног факултета Универзитета у Нишу. Комисија је констатовала да је пријава благовремена и потпуна будући да садржи све податке и документацију предвиђену важећим прописима и наведеним конкурсом.

**II ОПШТИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ И ПОДАЦИ О ПРОФЕСИОНАЛНОЈ
КАРИЈЕРИ КАНДИДАТА**

Сања Марјановић рођена је 27.06.1979. године у Нишу, у коме је завршила основну школу и Гимназију „Стеван Сремац“, друштвено-језички смер. Основне студије права на Правном факултету Универзитета у Нишу завршила је школске 2004/2005. године, дипломиравши са просечном оценом 9,77.

У току студирања била је стипендиста града Ниша, од 2001. до 2003. године. Такође, била је и стипендиста владе Краљевине Норвешке, 2001. године. Добитник је

награде Министарства правде и локалне самоуправе Републике Србије за најбоље резултате постигнуте у току студија права (за Правни факултет у Нишу), уручене поводом Дана правосуђа, 2002. године.

Пре заснивања радног односа на Правном факултету у Нишу, радила је као судијски приправник у тада Општинском (сада Основном) суду у Нишу у периоду од октобра 2005. до децембра 2006. године.

Школске 2005/2006. године уписала је последипломске студије на Правном факултету у Нишу за стицање академског звања магистар правних наука, смер за кривично право. Школске 2006/2007. године одлуком декана Факултета одобрен је прелазак на смер за породично право. Одлуком Наставно-научног већа Правног факултета у Нишу, 2008. године, одобрен је прелазак на докторске студије права.

На Правном факултету Универзитета у Нишу засновала је радни однос 1.12.2006. године, у звању сарадник у настави за ужу грађанскоправну научну област (наставни предмет Међународно приватно право). Анексом бр. 01-3372/1 од 12.09.2007. године продужен јој је радни однос као сараднику у настави за још једну годину. За асистента за ужу Грађанско-правну научну област изабрана је одлуком Наставно-научног већа бр. 01-3466/3 за период од три године, почев од 25.09.2008. године. Као асистенту за ужу међународноправну научну област, радни однос је продужен за период од још три године Одлуком Наставно-научног већа бр. 01-1424/4, почев од 25.09.2011. године. Решењем декана бр. 01-1797/2014 од 19.09.2014. године распоређена је на радно место стручни сарадник-технички секретар Центра за правна и друштвена истраживања Правног факултета у Нишу, почев од 26.09.2014. године.

Докторску дисертацију под називом „Заштита деце у хашким конвенцијама о међународном приватном праву“ (ментор проф. др Мирко Живковић) одбранила је са одликом 30. јануара 2015. године, пред Комисијом у саставу: проф. др Бернадет Бордаш (Правни факултет Универзитета у Новом Саду), проф. др Мирко Живковић (Правни факултет Универзитета у Нишу) и проф. др Давор Бабић (Правни факултет Свеучилиштва у Загребу). Тиме је стекла научни назив доктора правних наука за ужу међународноправну научну област.

За доцента за ужу међународноправну научну област изабрана је Одлуком Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу бр. 8/18-01-004/15-010 од 03.06.2015. године.

У циљу научног и стручног усавршавања, током своје професионалне каријере учествовала је на семинарима организованим на домаћим и страним универзитетима, а усавршавала се и током студијских боравака у иностранству. Када је реч о семинарима, похађала је семинар „Активно учење и клинички програм обуке за заштиту права жена“ у организацији Правног факултета у Нишу, 2007. године. Учествовала је и на семинару организованом у Берлину у оквиру пројекта Tempus and ENMCR - *European Master in Children's Rights*, од 17-21.11.2007. године. Поред тога, присуствовала је

семинару FP7/REGPOT/Радионица о писању предлога пројеката, у организацији Министарства науке Републике Србије, који је одржан на Универзитету у Нишу, 2008. године. Такође, учествовала је и на семинару организованом у Београду, у сарадњи Правосудне академије и *European Institute of Public Administration (EIPA)* под називом „Породично право ЕУ“ (предавачи: *Petra Jeney*, Senior Lecturer, *European Centre for Judges and Lawyers*, Luxembourg и dr *Haris Meidanis*, attorney-at-law, Athens, Greece), у периоду од 21-22. јуна 2012. године.

У погледу студијских боравака у иностранству, најпре је, пре избора у звање асистента, у оквиру пројекта „TEMPUS JEP POGESTEI - Post-graduate Studies for European Integration at the Faculties of Law at the Universities of Belgrade, Niš and Novi Sad“ боравила априла 2008. године у Аустрији, на Правном факултету у Салцбургу (*Rechtswissenschaftliche Fakultät, Universität Salzburg*). Током боравка на овом факултету, одржала је 22. априла 2008. године предавање на енглеском језику у оквиру часа професора Михаела Гајстлингера на тему „*Some open questions of Private International Law related to the changes of sovereignty: example of EX-YU and Kosovo*“. Након избора у звање асистента, боравила је две недеље на Макс-Планк Институту за страно и међународно приватно право у Хамбургу (*Max-Planck-Institut für ausländisches und internationales Privatrecht*) ради обављања научног истраживања за потребе израде докторске дисертације, у периоду од 15-30. октобра 2012. године.

Такође, од 2011-2014. године била је секретар Радне групе Министарства правде за израду новог Закона о међународном приватном праву Републике Србије.

Након избора у звање доцент, похађала је и успешно положила обуку у области статистичке обраде података у области друштвених наука (Правни факултет у Нишу, 2017. године; потврда Правног факултета бр. 01-245/1 од 28.01.2020. године). У периоду од 11-30. јуна 2018. године боравила је на Европа Институту у Сарбрикену у оквиру научног истраживања, након добијања DAAD стипендије на конкурс *Cluster of Excellence in European and International Law* који је објављен у оквиру SEELS мреже, чији је члан и Правни факултет у Нишу. Учествовала је на предавању *Креирање и уређивање ORCID профила* које је одржала Милица Шевкушић, библиотекар Института техничких наука САНУ, организованом на Универзитету у Нишу 18.11.2019. године. Такође, као представник Правног факултета у Нишу (у својству продекана за научноистраживачки рад и материјално-финансијско пословање) учествовала је на јавном слушању Предлога закона о науци и истраживањима, које је организовао Одбор Народне скупштине за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво, одржаном 17. јуна 2019. године у Дому Народне скупштине Републике Србије (одлука декана Правног факултета бр. 01-1510 од 17.06.2019. године). На јавно слушање, поред народних посланика, били су позвани и представници Министарства просвете, науке и технолошког развоја и других заинтересованих министарстава, Националног савета за научни и технолошки развој, Фонда за науку, САНУ, КОНУС-а, Центра за промоцију науке, Комисије за стицање научних звања, Матичних научних одбора, Синдиката науке, Заједнице института

Србије, Матице српске, Министарства одбране, Академије инжењерских наука Србије, Привредне коморе Србије, Одбора за акредитацију научноистраживачких организација, Фонда за иновациону делатност, Јединице за управљање пројектима, Привредне коморе Србије, Нуклеарних објеката Србије као и ректори државних и приватних универзитета, декани факултета и директори института. Дана 28.01.2020. године, учествовала је на предавању за припрему и спровођење предлога пројеката за ЕУ програме, одржаном у Стартап центру на Електронском факултету Универзитета у Нишу.

Почев од школске 2006/07 године, самостално је изводила вежбе, консултације и колоквијуме из предмета Међународно приватно право. Одлукама Наставно-научног већа, од школске 2011/12 до школске 2013/14 године, била је распоређена за извођење вежби на мастер студијама права на међународноправном модулу из предмета Упоредно међународно приватно право, Међународно породично право и Међународно приватно право хашких конвенција.

Након избора у звање доцент распоређена је за извођење наставе на свим нивоима студија (основне, мастер и докторске академске студије права) Одлуком ННВ Правног факултета у Нишу бр. 01-1250/4 од 25.06.2015. године, Одлуком ННВ Правног факултета у Нишу бр. 01-1368/6 од 30.06.2016. године, Одлуком ННВ Правног факултета у Нишу бр. 01-1309/5 од 15.06.2017. године, Одлуком ННВ Правног факултета у Нишу бр. 01-1524/14 од 03.07.2018. године, Одлуком ННВ Правног факултета у Нишу бр. 01-1428/4 од 13.06.2019. године.

Страни језици: енглески и француски.

III ПРЕГЛЕД НАУЧНОГ И СТРУЧНОГ РАДА КАНДИДАТА

3.1. Монографске публикације и чланци оцењивани до избора у звање доцент

1. О усклађености домаћег међународног приватног права са тенденцијама комунитарног права у материји меродавног права за наследне односе / Сања Марјановић, У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. – Ниш : Правни факултет, 2007. – Бр. 49 (2007), стр. 363-390, ISSN 0350-8501
2. Остваривање права на правично суђење у поступку поводом наследноправних односа са иностраним елементом / Сања Марјановић У: Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије : тематски зборник радова. 2 / /уредник Невена Петрушић/. – Ниш : Центар за публикације Правног факултета, 2007. – Стр. : 149-160, ISBN 978-96-7148-080-2
3. Признање страних судских одлука као прејудицијелно питање у извршном поступку / Сања Марјановић, У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. 50. – Ниш: Правни факултет, 2007. – Бр. 50 (2007), стр. 209-222, ISSN 0350-8501
4. Меродавно право за вануговорне облигације у комунитарном међународном приватном праву / Сања Марјановић, У: Зборник радова Правног факултета у

- Нишу. – Ниш : Правни факултет, 2008. – Бр. 51 (2008), стр. 209-240, ISSN 0350-8501
5. Судска надлежност и меродавно право за развод брака у комунитарном међународном приватном праву / Сања Марјановић, У: Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије : тематски зборник радова. Књ. 4 / /уредник Невена Петрушић/. – Ниш : Центар за публикације Правног факултета, 2008. – Стр. 57-77, ISBN 978-86-7148-087-1
 6. Заштита деце у хашким конвенцијама о међународном приватном праву, докторска дисертација, 440 страна, Ниш, 2014
 7. Обавеза издржавања деце у комунитарном међународном приватном праву / Сања Марјановић, У: Право Републике Србије и право Европске уније - стање и перспективе. Св. 2 /уредници Наташа Стојановић, Срђан Голубовић/. - Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2009. - Стр. 283-314, ISBN 978-86-7148-099-4
 8. Саопштавање правних схватања суда у парничном поступку / Сања Марјановић У: Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије : тематски зборник радова. Књ. 3 / /уредник Невена Петрушић/. – Ниш : Центар за публикације Правног факултета, 2009. – Стр. 203-212, ISBN 978-86-7148-103-8
 9. Европске перспективе међународне медијације у грађанским и трговинским споровима/СањаМарјановић, У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. – Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2010. – 55 (2010), стр. 173-194, ISSN 0350-8501
 10. Мед-арб као модел алтернативног решавања спорова / Сања Марјановић У: Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије : тематски зборник радова. Књ. 5 / /уредник Невена Петрушић/. – Ниш : Центар за публикације Правног факултета, 2010. – Стр. 191-200, ISBN 978-86-7148-121-2
 11. Еколошке штете у међународном приватном праву ЕУ / Мирко Живковић, Сања Марјановић, У: Екологија и право: тематски зборник / [уредници Предраг Димитријевић, Наташа Стојановић ; превод Гордана Игњатовић]. - Ниш : Центар за публикације Правног факултета, 2011. - Стр. 385-404, ISBN 978-86-7148-146-5
 12. *International Adoption in Serbian Law* / Mirko Živković, Sanja Marjanović U: *Revue hellénique de droit international*. - Athens : Sakkoulas Publ., 2011. - 1(2011), str. 173-198, ISSN 0035-3256
 13. Јурисдикциони имунитет стране државе - између унутрашњег и међународног права / Сања Марјановић У: Зборник на трудови од деветтата Конференција за Међународно приватно право „Најнови тенденцији во Европското Међународно приватно право“, 23 Септември, 2011. - Скопје : Правен факултет „Јустинијан Први“, 2011. - Стр. 233-248.
 14. Међународна надлежност за спорове о издржавању у међународном приватном праву Србије *de lege lata* и *de lege ferenda* / Сања Марјановић У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. - Ниш: Правни факултет, 2013. - Бр. 65 (2013), стр. 399-418, ISSN 0350-8501
 15. Уобичајено боравиште детета - пресуда у случају *Харун* / Сања Марјановић У: Усклађивање права Србије са правом ЕУ: тематски зборник радова / главни

и одговорни уредник Мирослав Лaziћ. - Ниш: Правни факултет, 2014. - Стр. 463-486. ISBN 978-86-7148-187-8

16. Утицај хашких конвенција о међународном приватном праву на усклађивање права Србије са правом ЕУ у материји заштите деце / Сања Марјановић У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. – Ниш: Правни факултет, Центар за публикације, 2014. – Бр. 68 (2014), стр. 875-892, ISSN 0350-8501

3.2. Монографске публикације и чланци објављени након избора у звање доцент

а) Научна монографија

1. С. Марјановић: *Међународно приватно право хашких конвенција у Републици Србији*, Правни факултет Универзитета у Нишу, 2019, стр. 313, ISBN 978-86-7148-262-2. **M42**

б) Научни чланци

1. М. Živković, S. Marjanović: *Maintenance obligations in Serbian family law and private international law* U: *Revue hellénique de droit international*. - Athens ; Thessaloniki : Sakkoulas Publications - 2 (2014), 2015, str. 961-988, ISSN 0035-3256. Рад је рецензиран и изашао из штампе маја 2015. године услед чега рад није био предмет оцене приликом избора у звање доцент (у прилогу је потврда о слању часописа ауторима са датумом). **M53**, часопис доступан у HEINONLINE.

2. S. Marjanović: *Some open issues in the application of the 1980 Child Abduction Convention in the Republic of Serbia* U: *Private International Law in the Jurisprudence of European Courts – Family at Focus* / M. Župan ed. - Osijek : Pravni fakultet Sveučilištva Josip Juraj Strossmayer, 2015. - Str. 257-272, ISBN 978-953-6072-96-5 (потврда Правног факултета у Осијеку бр. 034-01/20-02/1 од 15.01.2020. године о рецензирању и објављивању рада током 2015. године услед чега рад није био предмет оцене приликом избора у звање доцент). **M33**

3. S. Marjanović: *Personal Name in Serbian Family Law and Private International Law de lege lata and de lege ferenda* U: 4th Balkan Conference - Conference Proceedings: Personal Name in Internal Law and Private International Law (ed. Mirko Živković), Pravni fakultet Univerziteta u Nišu, 2016, стр. 91-112, ISBN 978-86-7148-228-8. **M33**

4. S. Marjanović: *Nadležnost u materiji roditeljske odgovornosti i zaštita najboljeg interesa deteta u međunarodnom privatnom pravu Srbije – de lege lata i de lege ferenda* U: *Liber amicorum Gašo Knežević*. - Beograd : Pravni fakultet, 2016. - Str. 122-141. ISBN 978-86-7630-664-0. **M63**

5. С. Марјановић: *Међународна отмица деце - новине у међународном приватном праву Србије* У: Заштита људских и мањинских права у европском правном простору: тематски зборник радова. Књ. 7 / [уредник Предраг

- Димитријевић]. - Ниш : Центар за публикације Правног факултета, 2017. - Стр. 131-145. ISBN 978-86-7148-225-7. **M45**
6. С. Марјановић: *Међународно остваривање издржавања чланова породице – бирајући између Конвенције УН (1956) и Хашке конвенције (2007)* У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. - Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2018. - Бр. 78 (2018). - стр. 235-254. **M63**
7. С. Марјановић, М. Živković: *Tumačenje iznimke ozbiljne opasnosti u slučaju građanskopravne otmice djeteta* У: Sveučilišna monografija - Sveučilištvo Josipa Jurja Strossmayera, Osijek (odluka Senata Sveučilištva): Prekogranično kretanje djece u Europskoj uniji (ur. Mirela Župan), Pravni fakultet Univerziteta Josip Juraj Strossmayer, Osijek, 2019, str. 381-396, ISBN 978-953-8109-13-3 (tisak), ISBN 978-953-8109-20-1 (online). **M63**
8. М. Živković, С. Марјановић: *Nekoliko pitanja u vezi sa primjenom međunarodnih ugovora u međunarodnom privatnom pravu Republike Srbije* У. Правни вјесник: часопис за правне и друштвене зnanosti Правног факултета Свеучилишта Ј.Ј. Строссмјера у Осијеку, бр. 3-4/2019, <https://doi.org/10.25234/pv/8045>, str. 261-293, ISSN 0352-5317 (Tisak), ISSN 1849-0840 (Online). Рад је индексиран у WoS-у (извод у прилогу). **M23**
9. С. Марјановић: *The EU Commission's Proposal to Revise the Brussels IIa Regulation: Shortcomings of the "Overriding Rule"*, У: Теме 3/2019, Универзитет у Нишу, str. 901-923, Print ISSN:0353-7919, Online ISSN: 1820-7804. **M24**
10. С. Марјановић, М. Živković: *Security for costs in the 1982 PIL Act: Responsibility of the State for discrimination?* У: Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 85/2019 (у штампи, потврда редакције Зборника радова Правног факултета у Нишу о успешној рецензији и објављивању бр. 02-20 од 09.01.2020. године у прилогу). **M24**
11. С. Марјановић: *Достављање у иностранству и грађанским и трговачким стварима и право на суђење у разумном року*, У: Правни хоризонти, Правни факултет Универзитета у Нишу, 2/2019, стр. 11-28, ISSN 2620-1674. **M54**

3.3. Учесће на научно-истраживачким пројектима

а) До избора у звање доцент

1. TEMPUS JEP POGESTEI - Post-graduate Studies for European Integration at the Faculties of Law at the Universities of Belgrade, Niš and Novi Sad (2008. година).
2. Научно-истраживачки пројекат „Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије“, реализован на Правном факултету Универзитета у Нишу уз подршку Министарства науке и заштите животне средине Републике Србије, на основу Уговора о реализацији пројекта из програма основних истраживања бр. 149043Д (2006-2010).
3. Научно-истраживачки пројекат „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору“, који се реализује на Правном факултету

Универзитета у Нишу (број уговора 179046), уз подршку Министарства просвете, науке и технолошког развоја (од 2011-2014. године).

4. Научноистраживачки пројекат Правног факултета у Нишу „Усклађивање права Србије са правом Европске уније“, до октобра 2014. године.

б) Након избора у звање доцент

1. Научно-истраживачки пројекат „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору“, који се реализује на Правном факултету Универзитета у Нишу (број уговора 179046), уз подршку Министарства просвете, науке и технолошког развоја (од 2015-2019. године); потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-236/1 од 28.01.2020. године;
2. Научноистраживачки пројекат Правног факултета у Нишу „Усклађивање права Србије са правом Европске уније“, од 2015-2020); потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-264 од 29.01.2020. године;
3. „Protection of Abducting Mothers in Return Proceedings: Intersection between Domestic Violence and Parental Child Abduction (‘POAM’)“ European Commission - European Union’s Rights, Equality and Citizenship Program (2014-2020). Носилац пројекта: University of Aberdeen, United Kingdom (Scotland); Партнерски универзитети: the University of Munich, Germany, the University of Milano-Bicocca, Italy, the University of Osijek, Croatia (потврда Правног факултета у Осиеку бр. 2158/95-05-20-3 од 23.01.2020. године);
4. „The Legal Status and Protection of Internationally Displaced Persons, Refugees, Asylum Seekers and ‘Invisible’ Persons without IDs“, који финансира SEELS од 01.01.2020. године до 1.12.2021. године; носилац пројекта је Правни факултет у Нишу, партнери: Правни факултет у Осиеку, Правни факултет *Iustinianus Primus* у Скопљу и Правни факултет у Зеници. На пројекту је ангажована као координатор; одлука декана Правног факултета у Нишу бр. 01-195/1 од 28.01.2020. године.

3.4. Учешће на домаћим или међународним научним скуповима и саопштења објављена у целости

а) Учешће на домаћим или међународним скуповима и саопштења објављена у целости до избора у звање доцент

1. Научна конференција „Изградња правног система Републике Србије“, Правни факултет у Нишу, 2007. година, саопштен рад „О усклађености домаћег међународног приватног права са тенденцијама комунитарног права у материји меродавног права за наследне односе“
2. Међународна научна конференција „Право Републике Србије и право Европске уније - стање и перспективе“, Правни факултет у Нишу, 2009. година, саопштен рад „Обавеза издржавања деце у комунитарном међународном приватном праву“

3. IX Међународна конференција из међународног приватног права: „*Recent trends in European Private International Law – Challenges for the national legislations of the South East European countries*”, Правни факултет „Јустинијан Први“ у Скопљу, 2011. година, саопштен рад „Јурисдикциони имунитет државе - између унутрашњег и међународног права“

4. Међународна научна конференција „Екологија и право“, Правни факултет у Нишу, 2011. година, саопштен рад „Еколошке штете у међународном приватном праву ЕУ“ (коауторство, проф. др Мирко Живковић)

б) Учешће на домаћим или међународним скуповима и саопштења објављена у целости након избора у звање доцент

1. Међународна научна конференција: „4th Balkan Conference: Personal Name in Internal Law and Private International Law“, организатор Правни факултет Универзитета у Нишу, 14.04.2016. године (саопштен реферат S. Marjanović: *Personal Name in Serbian Family Law and Private International Law de lege lata and de lege ferenda* У: (ed. Mirko Živković), Pravni fakultet Univerziteta u Nišu, 2016, стр. 91-112, ISBN 978-86-7148-228-8; потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-245/6 од 28.01.2020. године о учешћу на научном скупу);

2. Научна конференција: „Глобализација и право/Globalization and Law“, Правни факултет Универзитета у Нишу, 21-22.04.2017. године (реферат С. Марјановић: *Међународно остваривање издржавања чланова породице – бирајући између Конвенције УН (1956) и Хашке конвенције (2007)* У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. - Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2018. - Бр. 78 (2018). - стр. 235-254 и Зборник сажетака / Међународна научна конференција Глобализација и право, Ниш, 21-22. април 2017. - Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2017. - Стр. 142-143, ISBN 978-86-7148-233-2; потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-245/7 од 28.01.2020. године о учешћу на научном скупу и Зборник сажетака „Глобализација и право“);

3. Научна конференција „EU Child - Doktorska konferencija“, 15. и 16.03.2018. године, организатор Правни факултет Свеучилиштва Јосипа Јурја Штросмајера у Осигеку (по позиву, одржано пленарно предавање *Good Practice on Article 13(1)(b) of the Hague Child Abduction Convention*, предавање преведено на хрватски језик и штампано у целини: S. Marjanović, M. Živković: *Tumačenje iznimke ozbiljne opasnosti u slučaju građanskopravne otmice djeteta* У: Sveučilišna monografija - Sveučilišтво Josipa Jurja Strossmayera, Osijek (odluka Senata Sveučilištva): Prekogranično kretanje djece u Europskoj uniji (ur. MirelaŽupan), Pravni fakultet Univerziteta Josip Juraj Strossmayer, Osijek, 2019, стр. 381-396, ISBN 978-953-8109-13-3 (tisak), ISBN 978-953-8109-20-1 (online); потврда Правног факултета у Осигеку бр. 641-02/20-02/2 од 15.01.2020. године о учешћу на научном скупу);

4. Научна конференција „E diversitate unitas“ коју је организовао Правни факултет Универзитета у Београду у част проф. др Гаше Кнежевића, 21.12.2016. године (саопштен реферат S. Marjanović: *Nadležnost u materiji roditeljske*

odgovornosti i zaštita najboljeg interesa deteta u međunarodnom privatnom pravu Srbije – de lege lata i de lege ferenda U: Liber amicorum Gašo Knežević. - Beograd: Pravni fakultet, 2016. - Str. 122-141. ISBN 978-86-7630-664-0; potvrda Правног факултета Универзитета у Београду бр. 2324/2 од 25.12.2019. године о учешћу на научном скупу)

5. S. Marjanović: *Some open issues in the application of the 1980 Child Abduction Convention in the Republic of Serbia* U: „Private International Law in the Jurisprudence of European Courts – Family at Focus“ / M. Župan ed. - Osijek : Pravni fakultet Sveučilištva Josip Juraj Strossmayer, 2015. - Str. 257-272, ISBN 978-953-6072-96-5 (potvrda Правног факултета у Осијеку бр. 034-01/20-02/1 од 15.01.2020. године о рецензирању и објављивању рада током 2015. године услед чега рад није био предмет оцене приликом избора у звање доцент).

3.5. Цитираност радова

Радови кандидаткиње доц. др Сање Марјановић, објављени *након избора у звање доцента*, цитирани су у следећим радовима:

S. Marjanović: *Personal Name in Serbian Family Law and Private International Law de lege lata and de lege ferenda* U: 4th Balkan Conference Conference Proceedings: Personal Name in Internal Law and Private International Law (ed. Mirko Živković), Pravni fakultet Univerziteta u Nišu, 2016, стр. 91-112, ISBN 978-86-7148-228-8, у:

M. Станивуковић: *Лично име детета у српском међународном приватном праву*, Зборник радова Правног факултета у Новом Саду, 51/2017, стр. 31 и 37;

S. Marjanović, *Nadležnost u materiji roditeljske odgovornosti i zaštita najboljeg interesa deteta u međunarodnom privatnom pravu Srbije – de lege lata i de lege ferenda* U: Liber amicorum Gašo Knežević. - Beograd : Pravni fakultet, 2016. - Str. 122-141. ISBN 978-86-7630-664-0, у:

M. Stanivuković, *Bitka za decu: o Haškoj konvenciji o zaštiti dece*, Revija za evropsko pravo, XX (2018) 2-3, Удружење за европско право, Крагујевац, стр. 30, 33, 40.

IV МИШЉЕЊЕ О РАДОВИМА ОБЈАВЉЕНИМ НАКОН ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА

У Извештају је наведена целокупна библиографија кандидаткиње доц. др Сање Марјановић. С обзиром да су њени радови објављени пре избора у звање доцента већ били предмет оцењивања приликом претходног избора, овом приликом се детаљно анализирају само радови објављени након избора у звање доцента.

1. С. Марјановић: *Међународно приватно право хашких конвенција у Републици Србији*, Правни факултет Универзитета у Нишу, 2019, стр. 313, ISBN 978-86-7148-262-2. М42

Доц. др Сања Марјановић ауторка је научне монографије националног значаја *Међународно приватно право хашких конвенција у Републици Србији*. Монографија има за предмет укупно 14 хашких конвенција, од којих 13 обавезују Републику Србију, а поводом последње, из материје издржавања, у току је поступак ратификације.

Монографија је подељена на пет поглавља: Хашка конференција за међународно приватно право (I), Процесне хашке конвенције (II), Хашке конвенције о вануговорној одговорности за штету (III), Хашке конвенције у породичноправној и наследноправној материји (IV) и Завршна разматрања (V).

У првом поглављу ауторка објашњава идеју интернационализације међународног приватног права и прати њен развој од учења Савињија, напора Манчинија у оквиру Института за међународно право у Женеви, преко неуспелих покушаја да се на Конференцији о међународном приватном праву у Монтевидеу (која је окупила седам јужноамеричких земаља) изнедри прва међународна кодификација међународног приватног права (Уговор из Лиме, 1889). Прекретницу представља оснивање Хашке конференције за међународно приватно право (1893) које је иницирао холандски правник, Тобиас Асер, уз подршку холандске Владе. О значају Хашке конференције, као најважније глобалне међувладине организације уско специјализоване за „прогресивну унификацију норми међународног приватног права“ најбоље сведочи чињеница да је њен оснивач, Тобиас Асер, добио Нобелову награду 1911. године, између осталог, и због доприноса успостављању сарадње између држава на пољу међународног приватног права.

Анализирајући рад Хашке конференције за међународно приватно право, има у виду оснивање, односно тзв. стари период рада Конференције (1893-1928), затим, други период рада Хашке конференције од усвајања Статута (1951-2007), као и трећи период, када је изменама Статута Конференције омогућено да чланице Конференције буду и регионалне организације за економску интеграцију (од 2007. године). У овом делу разматра се функционисање Конференције, њена организациона структура, поступак доношења конвенција, као и праћење њихове примене у пракси држава уговорница. Поред тога, објашњава и утицај хашких конвенција на стварање међународног приватног права Европске уније. Наиме, оне конвенције којима се обавезује Унија (самостално или давањем посебних овлашћења својим чланицама) постају део *acquis communautaire*, чиме добијају још већи значај за Републику Србију имајући у виду њен статус кандидата за чланство у ЕУ. Такође, у овој глави се прати однос Републике Србије и Хашке конференције, од старог периода (Краљевина Југославија) до СФРЈ и надаље, до данашњих дана. Ову периодизацију она назива *првим и другим таласом ратификација*. Поделу хашких конвенција које обавезују Србију врши према различитим критеријумима, истовремено указујући на њихова

главна обележја према свакој од ових подела. Истакли бисмо да у домену конвенција које унификују одређивање меродавног права, колегиница Марјановић детаљно и прецизно објашњава *принцип универзалне примене*, којим се законске колизионе норме дерогирају и без потребе за изменама и допунама Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља (ЗРСЗ). Истовремено, она указује и на замке које вребају услед инертности законодавца и недовољног познавања овог принципа од стране судова.

У другом делу монографије, који се односи на тзв. процесне хашке конвенције, анализира шест хашких конвенција које уређују достављање, извођење доказа, акторску кауцију, признање и извршење одлука о трошковима поступка, бесплатну правну помоћ и легализацију страних јавних исправа. То чини од прве конвенције коју је ратификовала Краљевина Југославија (1905) до последњих, којима је Србија приступила 2010. године. У материји активне међународне судске сарадње (достављање и извођење доказа), указује на њен развој од конзуларног до система централних органа, пажљиво пратећи идеје старијег система које су опстале и у систему централних органа. Уједно, у својој анализи успева да сруши мит о томе да је најстарија конвенција из 1905. године била кратког даха, указујући да је она важила пуну 91 годину и битно обележила даљи развој конзуларног система, али и система централних органа. Такође, посебно разматра одредбе ових хашких конвенција којима се директно мењају процесна правила држава уговорница. У делу о акторској кауцији, извршењу одлука о трошковима поступка и бесплатној правној помоћи, пореди решења хашких конвенција конзуларног система и система централних органа и истиче разлоге због којих поједине од њих нису успеле да заинтересују шири круг држава. У материји легализације страних јавних исправа, посебну вредност имају делови у којима пише о злоупотреби печата *апостиј*, као и о електронском апостију и електронским регистрима.

Трећи део посвећен је конвенцијама о меродавном праву за вануговорну одговорност за штету – друмским саобраћајним незгодама и одговорности произвођача за производе. Промишљеном систематизацијом, ауторка указује на главна заједничка обележја ових конвенција, али и на разлике у приступима у свакој од њих у погледу остваривања принципа најближе везе и различитог груписања тачака везивања. Ове конвенције, које иначе уживају репутацију сложенијих, односно „тежих“ у систему хашког међународног приватног права, објашњене су на начин који их чини разумљивим ширем кругу читалаца. При томе, посебно је скренута пажња на лош превод кључних одредаба конвенција у домаћим законима о потврђивању, које могу судије и правне практичаре, без икакве њихове кривице, да одведу на странпутицу.

У четвртном делу који говори о конвенцијама у породичноправној и наследноправној материји, она издваја заједничке карактеристике и међусобне значајне разлике између ових конвенција, објашњавајући разлоге којима су оне условљене. Нарочито бисмо истакли део о сукобу закона у погледу облика тестаментарних одредаба, у коме с правом наглашава важан проблем настао непотпуним преузимањем

конвенцијских решења у ЗРСЗ. Иако се на ову недоследност већ указивало у нашој правној теорији, она се углавном ублажавала ставом да се заменом појединих конвенцијских тачака везивања онима које предвиђа Закон постиже циљ Конвенције – остварење принципа *in favorem testamenti*. Међутим, ауторка критикује такав став, илуструјући конкретним примерима апсурдност ситуација до којих услед тога може доћи. Такође, у овом делу анализира и решења четрнаесте по реду хашке конвенције која ће ускоро обавезивати Републику Србију (Хашка конвенција о међународном остваривању издржавања деце и других чланова породице) и објашњава измене до којих ће она довести у домаћем систему међународног приватног права.

Сваки од наведених делова завршава се анализом резултата истраживања које је сама ауторка спровела у судовима (Први основни суд у Београду, као највећи основни суд у земљи, и Основни суд у Нишу) и министарствима (Министарство правде и Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, који су централни органи за поједине хашке конвенције). Исто тако, она испитује практичну примену релевантних хашких конвенција из надлежности сваког од министарстава, уз критички осврт на поједине (необјављене) судске одлуке. Истовремено, појашњава и сложени хијерархијски однос хашких конвенција са другим вишестраним конвенцијама и бројним двостраним уговорима који обавезују Републику Србију у овој материји.

У последњем, петом делу, колегиница Марјановић луцидно примећује да је законодавна апатија у материји међународног приватног права у Србији ублажена другим таласом ратификација хашких конвенција који, за сада, једини уноси делове савременог међународног приватног права у окоштани и анахрони национални правни систем. Ипак, како констатује, та модернизација је само делимична и недовољна, те позива на усвајање новог Закона о међународном приватном праву, чија је коначна верзија Нацрта предата Министарству правде 2014. године.

Монографија доц. др Сање Марјановић представља значајан допринос науци Међународног приватног права. Реч је о изузетно захтевном и пионирском подухвату јер се у њој по први пут врши систематична обрада свих хашких конвенција које су извор међународног приватног права у Републици Србији. Додатна вредност састоји се у томе што је ауторка поткрепила своје теоријске ставове анализом примене релевантних хашких конвенција у пракси наших органа (Први основни суд у Београду, Основни суд у Нишу, Министарство правде, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања).

Удахнути дух система у хетерогену материју хашких конвенција био је посебно мукотрпан задатак. Наиме, конвенције се тичу достављања, извођења доказа, бесплатне судске помоћи, ослобађања од обавезе легализације страних јавних исправа, акторске кауције, меродавног права за друмске саобраћајне незгоде, форме тестаментарних одредаба, одговорности произвођача за своје производе, родитељске одговорности и мера за заштиту деце, одвођења деце од стране једног родитеља („отмице деце“), међународног усвојења и издржавања с међународним елементом. Очигледно, ради се

о великом броју различитих тема, при чему је у оквиру сваке од њих сакривен још читав низ ужих питања које је такође требало систематизовати и пружити на њих добре одговоре. Ауторка је у томе успела, избегавши традиционалну клопку појединачне анализе конвенција, једне за другом. Уместо тога, одважно се определила за класификацију према њиховом предмету и још пре, веома оригинално, према методу и циљу („конвенције унификације“ и „конвенције сарадње“).

Такође, треба истаћи да у свим поглављима налазимо излагања која се тичу хијерархијског односа конвенција и њихове примене у Републици Србији. Тај део, по правилу, следи после исцрпне анализе конвенцијских одредаба на основу ставова изнетих у инострану (пре свега) и домаћој литератури. При томе, успешно полемише са овим ставовима и олакшава разумевање (понекад) компликованих решења, указујући на путеве које треба да следе наши надлежни органи приликом примене конвенција. Дакле, упоредноправне анализе су у функцији рашчлањивања и теоријског образложења појединих питања, чији је крајњи ефекат указивање на правилну практичну примену конвенција од стране домаћих органа примене права.

Имајући све то у виду, могли бисмо закључити да се ради о посебно квалитетној монографији чије објављивање представља значајан догађај у стварању савременог система међународног приватног права Републике Србије. Почетна идеја о формирању „хашког међународног приватног права“ у нашој земљи, као и темељна научна анализа конвенцијских решења потврда су таквог нашег уверења. Треба још додати да је ауторка приликом писања користила врло обимну (пре свега, страну) литературу и да практично ниједно вредно дело из ове области (укључујући и чланке и коментаре судских одлука) није промакло њеној пажњи. Стил писања је такође нешто што треба похвалити, с обзиром да су решења појединих конвенција веома сложена. Колегиница Марјановић је успела да их изложи на јасан и разумљив начин, што је последица њеног великог познавања самог предмета („јасно у глави, јасно у писању“).

- 2. M. Živković, S. Marjanović: *Maintenance obligations in Serbian family law and private international law*, U: *Revue hellénique de droit international*. – Athens; Thessaloniki: Sakkoulas Publications – 2(2014), 2015, стр. 961-988, ISSN 0035-3256. Категорија: часопис је доступан у HEINONLINE (M53)**

У овом чланку аутори, најпре, анализирају основне карактеристике обавезе законског издржавања према породичном праву Републике Србије, као и поступак за одлучивање о издржавању, одређивање висине издржавања и престанак обавезе издржавања. Потом се детаљније разматрају поједине врсте издржавања (издржавање између родитеља и деце, супружника и ванбрачних партнера), уз посебан осврт на специфичну обавезу издржавања мајке детета која је ретка у упоредном праву и њену критику. Такође, критички се разматрају поједине недоследности у погледу издржавања браће, сестара, крвих сродника и тазбинских сродника. Након тога, аутори указују на недостатке решења Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, вишестраним и двостраним међународним уговорима који обавезују

Републику Србију у погледу фрагментарног решавања питања међународне надлежности, меродавног права и признања и извршења одлука о издржавању. Уједно, указује се на промене у домаћем систему међународног приватног права до којих је дошло ратификацијом Хашког протокола о меродавном праву за обавезе издржавања.

3. **S. Marjanović: *Some open issues in the application of the 1980 Child Abduction Convention in the Republic of Serbia* U: *Private International Law in the Jurisprudence of European Courts – Family at Focus* / M. Župan ed. – Osijek : Pravni fakultet Sveučilištva Josip Juraj Strossmayer, 2015. – стр. 257-272, ISBN 978-953-6072-96-5 (потврда Правног факултета у Осијеку бр. 034-01/20-02/1 од 15.01.2020. године о рецензирању и објављивању рада током 2015. године услед чега рад није био предмет оцене током избора у звање доцент). М33**

Овај рад представља први национални извештај за Републику Србију о примени Хашке конвенције о грађанскоправним аспектима међународне отмице деце, заснован на теоријском и практичном истраживању које је ауторка спровела. У том смислу, дати су подаци о примени Конвенције у Републици Србији за период од 2008. до 2013. године. Истовремено, анализирају се најзначајнији пропусти у њеној примени који су уочени у пракси. При томе, имају се у виду питања врсте поступка, утврђивања уобичајеног боравишта детета, случајева насиља у породици и колизије између изузетка озбиљне опасности и најбољег интереса детета, како у пракси судова у Републици Србији, тако и у пракси Европског суда за људска права. Такође, указује се на значај Закона о имплементацији Конвенције на коме се у то време радило (али који ни данас није усвојен), а чији је циљ управо отклањање наведених проблема у пракси и нормирање поступка у коме се одлучује о повратку незаконито одведеног или задржаног детета.

4. **S. Marjanović: *Personal Name in Serbian Family Law and Private International Law de lege lata and de lege ferenda* U: *4th Balkan Conference – Conference Proceedings: Personal Name in Internal Law and Private International Law* (ed. Mirko Živković), Pravni fakultet Univerziteta u Nišu, 2016, стр. 91-112, ISBN 978-86-7148-228-8. М33**

У раду *Personal Name in Serbian Family Law and Private International Law de lege lata and de lege ferenda*, доц. др Сања Марјановић указује на проблем одређивања и промене личног имена као последице статусних и породичноправних промена или независно од њих, и то, најпре, према породичном праву Републике Србије, да би, потом, проблем био разматран из угла међународног приватног права Србије. Наиме, ауторка анализира потешкоће до којих долази приликом попуњавања правних празнина које у материји личног имена постоје у Закону о решавању сукоба закона са прописима других земаља и то како у погледу међународне надлежности, тако и у погледу меродавног права. Посебно се критикује резултат попуњавања правне празнине у домену међународне надлежности применом одредбе о месној надлежности

предвиђене Породичним законом. Наиме, у случају странца који жели да промени презиме, није једноставно засновати надлежност органа Републике Србије због ригидности одредаба Закона о странцима који се односе на услове за добијање дозволе за стално настањење и касније пребивалишта. Такође, указује на примере из праксе матичара у Србији, у погледу примене јавног поретка и уписа презимена брачног детета рођеног у иностранству, које је одређено у складу са страним правом. Она разматра и знамените случајеве из праксе Суда правде ЕУ – *Grunkin Paul* и *Garcia Avello*. Осим тога, у раду се указује на предност решења које за одређивање и промену личног имена и признању одлука о промени личног имена доноси Нацрт Закона о међународном приватном праву Србије.

5. **S. Marjanović: *Nadležnost u materiji roditeljske odgovornosti i zaštita najboljeg interesa deteta u međunarodnom privatnom pravu Srbije – de lege lata i de lege ferenda*** U: *Liber amicorum Gašo Knežević*. – Beograd : Pravni fakultet, 2016. – Str. 122-141. ISBN 978-86-7630-664-0. M 63

Доц. др Сања Марјановић у овом раду анализира промене до којих је дошло ратификацијом Конвенције о надлежности, меродавном праву, признању и извршењу одлука и сарадњи у материји родитељске одговорности и мера за заштиту деце не само у нашем међународном приватном праву, већ и у систему домаћег породичног права. То укључује чак и одредабе које се у теорији сматрају делом процесног јавног поретка. С тим у вези, разматрају се новине у домену међународне надлежности наших судова (увођење критеријума уобичајеног боравишта детета, присуства детета, нове процесне установе – уступање надлежности, укидање атракције међународне надлежности *ex off* у брачним споровима када је реч о одлучивању о родитељском праву). Такође, анализира се однос ЗРСЗ, Хашке конвенције и двостраних уговора који обавезују Републику Србију, и посебно се указује на њихов компликовани хијерархијски однос. Исто тако, наглашава се проблем позитивног сукоба пребивалишта до кога релативно често може доћи у међународном приватном праву али који остаје недовољно запажен. Колегиница Марјановић с правом указује на начине на које пребивалиште (туженог или тужиоца) и држављанство (једне или друге странке) могу довести до *прикривене прекомерне међународне надлежности* у иначе прихватљивим основама међународне надлежности према решењима ЗРСЗ-а. Иако ЗРСЗ остаје немоћан пред овим изазовом, Нацрт ЗМПП у потпуности спречава појаву ових проблема.

6. **С. Марјановић: *Међународна отмица деце – новине у међународном приватном праву Србије*** У: *Заштита људских и мањинских права у европском правном простору: тематски зборник радова. Књ. 7 / [уредник Предраг Димитријевић]*. – Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2017. – стр. 131-145. ISBN 978-86-7148-225-7. M45

У раду се анализира однос између Конвенције о грађанскоправним аспектима међународне отмице деце и Конвенције о надлежности, меродавном праву, признању и извршењу одлука и сарадњи у материји родитељске одговорности и мера за заштиту

деце и његове практичне импликације. Наиме, у време када је чланак објављен, последња Конвенције тек је ступила на снагу и, као што се у раду указује, недовољно познавање односа ове две хашке конвенције већ је резултирало колебањима у судској пракси. Стога се у чланку анализирају проблеми и указује на начине њиховог спречавања или отклањања, посебно онда када се ове две конвенције сукцесивно примењују (што су најчешћи случајеви у пракси). Такође, ауторка скреће пажњу на конкретна решења касније Конвенције (1996) која могу да отклоне слабости Конвенције из 1980. године.

7. С. Марјановић: Међународно остваривање издржавања чланова породице – бирајући између Конвенције УН (1956) и Хашке конвенције (2007) У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. – Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2018. – Бр. 78 (2018). – стр. 235-254. М63

Имајући у виду најаву скорашње ратификације Конвенције о међународном остваривању издржавања деце и других чланова породице (2007), овај рад је нарочито значајан будући да, између осталог, указује на практични проблем до кога ће доћи услед различитих критеријума индиректне међународне надлежности предвиђених Конвенцијом и директних основа надлежности из ЗРСЗ-а. У чланку се с правом примећује, то је последица анахроности законских норми о надлежности које све чешће остају немоћне пред задатаком остваривања принципа најближе везе. Пажљиво анализира ове проблеме и сугерише да се они могу премостити тумачењем тачака везивања (иако се ни на тај начин не могу у потпуности отклонити). Другим речима, јављаће се случајеви у којима одлуке наших судова неће бити кадре да прођу тест конвенцијских основа индиректне надлежности. Међутим, то нипошто не значи да од ратификације Конвенције (која је у међувремену постала и део *acquis communautaire*) треба одустати. Како примећује, њена решења пружају много већи степен правне сигурности од Конвенције УН из исте материје (1956). Проблем до кога може доћи није последица недостатака одредаба Хашке конвенције, већ законских решења. Иако Конвенција УН не захтева модернизацију законских основа надлежности, проблеми који су уочени приликом њене практичне примене (а који се односе на поље примене, бесплатну правну помоћ, заштиту дужника издржавања, признање и извршење одлука и, у том смислу, неуспостављање дипломатске узајамности) недвосмислено указују на нужност приклањања механизму Хашке конвенције. Исто тако, ауторка и овде констатује да одредбе Нацрта новог ЗМПП не стварају проблеме до којих доводи актуелни ЗРСЗ.

8. S. Marjanović, M. Živković: *Tumačenje iznimke ozbiljne opasnosti u slučaju građanskopravne otmice djeteta* U: *Sveučilišna monografija – Sveučilištvo Josipa Jurja Strossmayera, Osijek (odluka Senata Sveučilištva): Prekogranično kretanje djece u Europskoj uniji* (ur. Mirela Župan), *Pravni fakultet Univerziteta Josip Juraj Strossmayer, Osijek, 2019, str. 381-396, ISBN 978-953-8109-13-3 (tisak), ISBN 978-953-8109-20-1 (online). M63*

У раду се разматрају случајеви насиља у породици у којима је директна жртва родитељ који је незаконито одвео или задржао дете, и то онда када насиље није директно уперено и према детету. Наиме, пракса држава уговорница поводом примене члана 13 ст. 1 тач. б) Хашке конвенције о грађанскоправним аспектима међународне отмице деце који омогућава да се повратак детета одбије ако постоји тзв. ризик озбиљне опасности, показала је да национални судови различито тумаче овај изузетак када је насиље директно усмерено ка родитељу али не и детету. С обзиром да је реч о изузетку на који се родитељи најчешће позивају како би оспорили повратак детета, Хашка конференција увелико ради на доношењу Водича за правило тумачење овог изузетка. Аутори анализирају значај правилног тумачења наведеног изузетка, посебно из угла међународног приватног права Хрватске. Имајући у виду да је реч о држави чланици ЕУ, хрватски судови имају неколико колосека који морају следити у оваквим ситуацијама – конвенцијски или општи режим, мешовити хашки режим и колосек међународног приватног права ЕУ. С тим у вези, могући су и различити приступи тумачењу изузетка обилне опасности, али аутори теже да у раду укажу на приступ који је општеприхватљив. Стога се тумачење изузетка разматра у ситуацијама када је дете посредна жртва иако је насиље усмерено ка родитељу који је дете одвео или задржао и доказивању насиља у породици. Анализа дата у чланку од користи је и за Републику Србију с обзиром да се, с једне стране, Конвенција примењује и у Републици Србији, а, с друге стране, имајући у виду настојања наше државе да постане чланица ЕУ.

9. M. Živković, S. Marjanović: *Nekoliko pitanja u vezi sa primjenom međunarodnih ugovora u međunarodnom privatnom pravu Republike Srbije* U: *Pravni vjesnik: časopis za pravne i društvene znanosti Pravnog fakulteta Sveučilišta J.J. Strossmayera u Osijeku, br. 3-4/2019, <https://doi.org/10.25234/pv/8045>, стр. 261-293, ISSN 0352-5317 (Tisak), ISSN 1849-0840 (Online). Рад је индексиран у WoS-у. M23*

Аутори на систематичан начин разматрају практична питања која се јављају приликом примене међународних уговора из материје међународног приватног права. Наиме, чињеница је да у међународном приватном праву може доћи до „сукоба“ извора приликом регулисања истог правног питања и да су правила о редоследу примене од великог значаја. При томе, посебно се имају у виду сложене ситуације које могу настати у вези са његовим међународним изворима: ступањем уговора на снагу у међународном и у унутрашњем смислу, сукцесијом међународних уговора, као и у погледу хијерархијског односа самих међународних уговора. Исто тако, анализира се и

потреба ревидирања постојећих двостраних уговора, с обзиром на решења појединих хашких конвенција о међународном приватном праву. Реч је о оним конвенцијама чије се поље примене делимично поклапа са раније закљученим двостраним уговорима. У раду се указује и на случајеве када су иновирана решења новог Закона о међународном приватном праву Републике Хрватске и Нацрту Закона о међународном приватном праву Републике Србије знатно повољнија у односу на Лондонску конвенцију о обавештењима о страном праву, с обзиром да се судији даје више могућности за утврђивање садржине страног права.

10. S. Marjanović: *The EU Commission's Proposal to Revise the Brussels IIa Regulation: Shortcomings of the "Overriding Rule"*, У: *Теме* 3/2019, Универзитет у Нишу, стр. 901-923, Print ISSN: 0353-7919, Online ISSN: 1820-7804. M24

Имајући у виду да је у Европској унији био у току поступак за измену Уредбе Брисел IIa (која је и усвојена до изласка рада из штампе), у овом чланку се разматрају два питања, међусобно повезана тзв. „правилом о примату”. Први проблем тиче се поступка за *повратак* незаконито одведеног или задржаног детета који укључује државе Европске уније - државу уточишта и државу у којој је дете имало уобичајено боравиште непосредно пре отмице. У другом случају, реч је о одредбама Уредбе о поступку *мериторног* одлучивања о праву на старање (родитељској одговорности) након што је повратак детета одбијен у држави Уније на основу члана 13 Хашке конвенције о грађанскоправним аспектима међународне отмице деце. Из угла међународног приватног права Републике Србије, ови проблеми су важни имајући у виду статус наше државе као кандидата за чланство у Европској унији и потребу праћења измена секундарног законодавства ЕУ. С тим у вези, колегиница Марјановић истиче одређене недостатке одредаба из Предлога Европске комисије о изменама Уредбе (2016), као и компромисних решења, које је Председништво упутило Савету у Општем приступу изменама Уредбе (2018). Истовремено, у раду се сугеришу два начина на које би се евентуално могао постићи уједначенији однос између принципа међусобног поверења држава ЕУ и принципа најбољег интереса детета. Ово утолико пре што се с правом указује на озбиљне недоследности у имплементацији принципа међусобног поверења које иду на уштрб принципа најбољег интереса детета. Препоруке ауторке не губе на својој актуелности будући да су решења које је Председништво упутило Савету скоро без измена преточена у одредбе нове Уредбе Брисел IIa *recast*.

11. S. Marjanović, M. Živković: *Security for costs in the 1982 PIL Act: Responsibility of the State for discrimination?* У: Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 85/2019 (у штампи, потврда бр. 02-20 од 09.01.2020. године редакције Зборника радова Правног факултета у Нишу о успешној рецензији и објављивању у броју 85/2019). М24

У раду аутори разматрају начин на који је уређена установа акторске кауције у домаћем праву. Обезбеђење парничних трошкова није често било предмет интересовања у нашој теорији међународног приватног и процесног права иако је ово питање уређено Законом о решавању сукоба закона са прописима других земаља. Мада се, на први поглед, чини да су услови под којима се акторска кауција може тражити неспорни, аутори указују на ситуације у којима одредба члана 82 ЗРСЗ води дискриминацији тужилаца према критеријуму држављанства, без обзира на то да ли тужени може наплатити трошкове поступка или не. С тим у вези, спорно је да ли одредба члана 82 ЗРСЗ-а крши Устав Републике Србије и њиме прописану забрану дискриминације. Истиче се да наметање обезбеђења парничних трошкова само страним држављанима без икаквих додатних критеријума (изузев узајамности), неоправдано ставља у привилеговани положај домаће држављане, који живе у иностранству а немају имовину у Србији. Такво законско решење обесмишљава сврху акторске кауције. Сличан проблем се јавио и у односу на законске прописе других држава, те се у раду анализира одлука Уставног суда Белгије из 2018. године којом је утврђено кршење белгијског Устава. У чланку се предлажу измену спорне одредбе ЗРСЗ-а и конкретне критеријуме којима би се успоставила нарушена равнотежа између тужилаца домаћег и страног држављанства.

12. С. Марјановић: *Достављање у иностранству и грађанским и трговачким стварима и право на суђење у разумном року* У: Правни хоризонти, Правни факултет Универзитета у Нишу, 2/2019, стр. 11-28, ISSN 2620-1674. М54

У раду се разматра потреба за делимичним повлачењем резерве које је Србија дала на непосредне начине достављања према Хашкој конвенцији из 1954. и Хашкој конвенцији из 1965. године. Наиме, ауторка заступа став да су се савремени начини комуникације одразили и на питање ефикаснијег начина достављања аката у споровима из међународног приватног права. У том погледу, анализирају се предности и ризици достављања мејлом у прекограничним споровима, имајући у виду и одредбе Закона о парничном поступку. Она објашњава и зашто достављање поштанским каналима (посебно мејлом) не може довести у питање процесни положај туженог, те значај заштитних одредаба Конвенције из 1965. године. Ове одредбе доводе у равнотежу интерес за што бржим достављањем у иностранству (како би се остварило право на суђење у разумном року) и потребу да се поштује право на одбрану. Стога се предлаже повлачење резерве уз истовремено давање квалификоване изјаве о условима под којима би достављање мејлом било прихватљиво из угла наше државе.

V ПРЕГЛЕД ЕЛЕМЕНАТА ДОПРИНОСА АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

Ценећи испуњеност услова за избор у звање наставника у погледу доприноса академској и широј заједници, Комисија је на основу конкурсног материјала констатовала да је доц. др Сања Марјановић, од избора у звање доцент, остварила допринос кроз следеће активности:

6.1. Подржавање ваннаставних академских активности студената

Доц. др Сања Марјановић је, у својству тренера студентског такмичарског тима Правног факултета у Нишу, учествовала на *EU Child Moort Court* студентском такмичењу у симулацији суђења из Међународног приватног права ЕУ, одржаном 9. и 10. маја 2019. године на Правном факултету у Осијеку у оквиру пројекта *Jean Monnet* Катедра за прекогранично кретање дјетета у ЕУ (потврда Правног факултета у Осијеку бр. 2158/95-05-20-1 од 15.01.2020. године). Тим студената Правног факултета у Нишу освојио је треће место на такмичењу и прву награду у категорији „Најбољи говорник“ (приложен сертификат).

6.2. Учесће у раду тела факултета и универзитета

Члан Издавачког савета Центра за публикације Правног факултета у Нишу за период од 14.05.2016. године до 13.05.2017. године; Решење декана бр. 01-1038 од 13.05.2016. године. Члан Издавачког савета Центра за публикације Правног факултета у Нишу за период 01.10.2018. до 08.05.2019. године бр. 01-2257 од 01.10.2018. године.

Члан Научног већа Центра за правна и друштвена истраживања Правног факултета у Нишу за период од 23.10.2017. године до 30.09.2018. године; Одлука декана бр. 01-2308 од 23.10.2017. године.

Члан Научног већа Центра за правна и друштвена истраживања Правног факултета у Нишу за период од 09.05.2019. године до 13.01.2020. године; Одлука декана бр. 01-1479 од 12.06.2019. године.

Члан Библиотечког одбора Правног факултета у Нишу од 30.11.2016. до 30.11.2019. године; Решење декана бр. 01-2688 од 30.11.2016. године.

Члан Комисије за спровођење пријемног испита за упис студената у прву годину основних академских студија права за школску 2019/2020. годину; Одлука декана бр. 01-1482 од 13.06.2019. године.

6.3. Руковођење активностима на факултету и универзитету

Доц. др Сања Марјанови била је изабрана за продекана за научноистраживачки рад и материјално-финансијско пословање и ту дужност је обављала од 09.05.2019. до

13.01.2020. године; потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-245/9 од 28.01.2020. године.

Руководила је пословима на припреми документације за акредитацију Правног факултета у Нишу за обављање научноистраживачке делатности у периоду од 28.09.2019. до 13.01.2020. године; потврда Правног факултета бр. 01-245/4 од 28.01.2020. године.

Учествовала је у изради Програма рада Правног факултета у Нишу као научноистраживачке организације (НИО) за 2020. годину; потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-245/3 од 28.01.2020. године.

6.4. Допринос активностима који побољшавају углед и статус факултета и универзитета

Доц. др Сања Марјановић је била члан тима за промоцију Правног факултета у Нишу; Решење декана бр. 01-564 од 01.03.2019. године.

Организовала је први *Дан отворених врата* Правног факултета у Нишу, 21.12.2019. године, у оквиру промоције факултета за упис студената 2020. године; потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-245/5 од 28.01.2020. године.

Организовала је предавање *Европска унија у историјској бури: могући исходи Брегзита и будућност даљег проширења (предавач др Душко Лопандић, дипломата и бивши амбасадор у сталној мисији Србије при ЕУ; 27.05.2019. године)*. Такође, организовала је и предавање *Блокада САД: неуспели историјски покушај да се уништи Кубанска револуција предавач Њ.Е. Густаво Триста дел Тодо, Амбасадор Кубе у Србији; 28.10.2019. године*. Доц. др Сања Марјановић учествовала је у организацији трибине *Ко чува Ваше податке?* заједно са ЕУ Инфо кутком и Медиа и реформ центром Ниш (на трибини су говорили Родољуб Шабић, Александар Бенић и проф. др Мирослав Лазић; 18.10.2019. године). Потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-245/2 од 28.01.2020. године.

Кандидаткиња је учествовала у организацији радионица за писање предлога пројеката и израду буџета пројеката одржаних 27.09.2019. године и 05.10.2019. године на Правном факултету у Нишу. Потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-245/8 од 28.01.2020. године.

6.5. Успешно извршавање задужења везаних за наставу, менторство, професионалне активности намењене као допринос локалној или широј заједници

Доц. др Сања Марјановић је била ментор приликом израде завршног мастер рада „Прекомерна надлежност у упоредном међународном приватном праву“ студента Николе Николића, број индекса М002/17-О; потврда Правног факултета бр. 01-138/1 од 21.01.2020. године. Датум одбране рада 20.09.2019. године.

Осим тога, била је и члан Комисије приликом одбране завршног мастер рада „Услови прихватљивости индивидуалних представки пред Европским судом за људска права“, студенткиње Милене Стојановић, број индекса М009/13; потврда Правног факултета бр. 01-138/1 од 21.01.2020. године. Датум одбране рада 04.11.2015. године.

6.6. Рецензирање радова и оцењивање радова и пројеката (по захтевима других институција)

Након избора у звање доцента, кандидаткиња доц. др Сања Марјановић рецензирала је радове за Зборник радова Правног факултета Универзитета у Новом Саду, Зборник радова Правног факултета Универзитета у Нишу, као и за часопис „Гласник права“ Правног факултета Универзитета у Крагујевцу (Потврда о рецензирању радова за Зборник радова Правног факултета Универзитета у Новом Саду бр. 0202-18164 од 26.12.2019. године; Потврда о рецензирању радова за часопис „Гласник права“ Правног факултета Универзитета у Крагујевцу бр. 5051/1 од 27.12.2019. године; Потврда о рецензирању радова за Зборник радова Правног факултета Универзитета у Нишу бр. 01-2925 од 13.11.2019. године).

6.7. Организација и вођење локалних, регионалних, националних и међународних стручних и научних конференција и скупова

Доц. др Сања Марјановић учествовала је, заједно са проф. др Мирком Живковићем, у организацији међународног научног скупа „Personal Name in Internal Law and Private International Law“ који је одржан 14.04.2016. године на Правном факултету у Нишу; потврда Правног факултета у Нишу бр. 01-138/2 од 21.01.2020. године.

Кандидаткиња је била и председник Организационог одбора конференције „Одговорност у правном и друштвеном контексту“ од 02.12.2019. до 15.01.2020. године; Решење декана бр. 01-3146 од 02.12.2019. године.

6.8. Учесће у раду одбора, законодавних тела и слично, у складу са научном и професионалном експертизом факултета и Универзитета

Током 2019. године, доц. др Сања Марјановић је била ангажована на изради текста Нацрта закона о потврђивању Хашке конвенције о међународном остваривању издржавања деце и других чланова породице (2007) на позив Министарства финансија Републике Србије. Ангажовање је обухватало превођење текста Конвенције на српски језик, оцену целисходности приступања Републике Србије наведеној Конвенцији, давање предлога изјава и резерви Републике Србије, саветовање у погледу поступка приступања Конвенцији (имајући у виду стечено искуство у изради прописа о приступању конвенцијама из ресора других министарстава), као и друге послове (достављен је Записник са састанка за израду радне верзије текста Нацрта закона о потврђивању Хашке конвенције о међународном остваривању издржавања деце и других чланова породице одржаног 14. јуна 2019. године у Министарству финансија

Републике Србије). Предлог Закона о потврђивању Конвенције усвојен је на седници Владе Републике Србије 17.01.2020. године и очекује се да убрзо буде достављен Народној скупштини Републике Србије на усвајање.

6.9. Креативне активности која показују професионална достигнућа наставника и доприносе унапређењу универзитета као заједнице засноване на учењу

Доц. др Сања Марјановић је члан редакције научног часописа *Форум - часописа за правне, економске и друге друштвене науке* Универзитета у Крагујевцу; Одлука ректора Универзитета у Крагујевцу бр. I-01-269 од 21.03.2019. године.

VII МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР

7.1. Мишљење о резултатима научно-истраживачког рада кандидата

Када је реч о резултатима које је кандидаткиња доц. др Сања Марјановић остварила у току свог научно-истраживачког рада, истакли бисмо да је она аутор једне монографије националног значаја (*Међународно приватно право хашких конвенција у Републици Србији*, М42). Штавише, рекли бисмо да је ова монографија и више од тога. Наиме, она представља допринос развоју изучавања конвенција Хашке конференције за међународно приватно право (тзв. *хашко међународно приватно право*). То је важно не само за Србију, већ и за друге државе настале распадом бивше СФРЈ, с обзиром да је већина разматраних конвенција на снази и у њиховим правним системима. Комисија сматра да се ради о врло вредном научном делу које је академска заједница међународног приватног права у региону дуго ишчекивала.

У својој досадашњој професионалној каријери, колегиница Марјановић објавила је радове који су, по правилу, увек изазивали пажњу у научној јавности, посебно у заједници међународног приватног права. Од тога, после избора у звање доцента, објавила је два рада у категорији М24, два рада у категорији М33, три рада у категорији М63, један рад у категорији М45, као и један рад у категорији М54 (у научног часопису који издаје факултет Универзитета у Нишу). Овим радовима треба придодати и онај у коме је други коаутор, а који је сврстан у категорију М23 и индексиран у *Web of Science (WoS)*. Такође, један рад је, као коаутор, објавила у часопису *Revue hellénique de droit international*. Овај рад је морао бити категорисан као М53, услед тога што *ниједан* часопис специјализован за међународно приватно право није на релевантним листама научних часописа које су актуелне у Републици Србији и то је заједнички проблем свих колега које су се посветиле изучавању ове захтевне гране права. Парадоксално је то што је рад објављен у часопису за који је општепознато да спада у ред врло престижних светских научних часописа из области међународног приватног и јавног права. Један од радова је део научне универзитетске монографије у Хрватској (Свеучилиштво Јосипа Јурја Штросмајера у Осиеку). Посебна вредност научно-истраживачког рада кандидаткиње огледа се и у томе што је

скоро половина разматраних радова (укупно пет чланака) написана на енглеском језику. Ове чињенице указују да је доц. др Сања Марјановић успела да се одупре надирућем тренду мас-продукције научних радова у којој би стручну јавност требало задивити бројем објављених радова. Она је успела да се томе одупре и остане доследна добрим академским обичајима по којима је важнија садржина радова. Наравно, за писање таквих радова потребно је много више времена. Кандидаткиња се у својим чланцима бави актуелним питањима међународног приватног и процесног права, при чему своје ставове излаже на јасан, разумљив и аргументован начин, не устежући се да заузима и другачије ставове од оних који су уврежени у теорији, свакако уз одговарајућу научну аргументацију. При томе, она анализира решења домаћег права у односу на достигнућа савременог упоредног међународног приватног права, као и међународних конвенција (пре свега хашких) и европског секундарног законодавства с циљем да решења у домаћем систему буду побољшана и модернизована.

У погледу ангажованости доц. др Сања Марјановић на пројектима, она је од избора у звање доцента активно учествовала на укупно четири пројекта, од којих су два међународна. Пројекат „Protection of Abducting Mothers in Return Proceedings: Intersection between Domestic Violence and Parental Child Abduction (‘POAM’)“ подржала је *Европска комисија* у оквиру програма *European Union’s Rights, Equality and Citizenship* (2014-2020). Носилац пројекта је Универзитет у Абердину (Уједињено Краљевство), а партнери су Универзитет у Минхену (Немачка), Универзитет у Милану (Италија) и Универзитет Јосипа Јурја Штросмајера у Осиеку (Хрватска). На пројекту је ангажована као научни истраживач у својству националне контакт тачке за Републику Србију. Други међународни пројекат „The Legal Status and Protection of Internationally Displaced Persons, Refugees, Asylum Seekers and ‘Invisible’ Persons without IDs“, финансира SEELS и регионалног је типа. Носилац пројекта је Правни факултет у Нишу, а партнери су Правни факултет у Осиеку, Правни факултет *Iustinianus Primus* у Скопљу и Правни факултет у Зеници. На овом пројекту је ангажована и у својству координатора.

Све наведено говори у прилог томе да је доц. др Сања Марјановић потпуно квалификована да се компетентно бави сложеном материјом међународног приватног права, у којој је, несумњиво, пронашла себе у научном смислу.

Стога, Комисија закључује да је колегиница Марјановић остварила значајне резултате у научно-истраживачком, стручном и професионалном смислу предвиђене одредбама члана 74 ст. 8 Закона о високом образовању, члана 14 ст. 5-9 и члана 17 ст. 4 Ближих критеријума за избор у звање наставника Универзитета у Нишу. У складу са датим критеријумима, доц. др Сања Марјановић испуњава све услове за избор у звање ванредни професор.

7.2. Мишљење о наставно-педагошком раду и ангажовању на унапређењу наставе на Правном факултету Универзитета у Нишу

Допринос наставно-педагошком раду и ангажовање на унапређењу наставе који је доц. др Сања Марјановић остварила током свог рада на Правном факултету, од почетног звања сарадника у настави до првог наставничког звања доцента, оцењујемо веома успешним. Кандидаткиња излаже материју међународног приватног права на јасан и разумљив начин, компетентно и занимљиво, остварујући активан однос са студентима које подстиче на самостално критичко размишљање и оспособљава их да решавају практичне случајеве. Према студентима се увек опходи са поштовањем и уважавањем и доступна је за сваки савет и објашњење и ван времена предвиђеног за часове наставе и консултација. О њеној посвећености раду са студентима, професионалности и примереном начину комуникације сведоче анонимне анкете студената које редовно организује Одбор за квалитет Правног факултета Универзитета у Нишу. Увек је оцењена највишим оценама, уз похвалне коментаре. Током досадашњег ангажовања у настави из Међународног приватног права и других предмета за које је распоређена на свим нивоима студија, доц. др Сања Марјановић стекла је значајно наставно и педагошко искуство. У више наврата учествовала је у иновирању силабуса на обавезним и изборним предметима на различитим нивоима студија, укључујући и предлагање нових предмета на мастер академским студијама права из уже међународноправне научне области. Мишљење је Комисије да је кандидаткиња стекла поверење и углед међу студентима и колегама, како на факултету тако и у регионалним и европским круговима међународног приватног права.

На основу резултата остварених у погледу наставно-педагошког рада, као и обима и учешћа у настави и квалитета који је у томе постигнут, доц. др Сања Марјановић испуњава услове за избор у звање ванредни професор.

7.3. Мишљење о оствареним резултатима у развоју наставно-научног подмлатка

У раду са студентима мастер и докторских академских студија права доц. др Сања Марјановић несумњиво је допринела развоју научног подмлатка. Са истим ентузијазмом и марљивошћу који одликују њен приступ настави на основним академским студијама права, она испуњава и наставне обавезе на вишим нивоима студија. У том смислу, држала је наставу и испите на већем броју предмета на мастер и докторским академским студијама права. Доц. др Сања Марјановић била је ментор приликом израде завршног рада на мастер академским студијама права, као и члан Комисије приликом јавне одбране завршног мастер рада из уже међународноправне научне области.

Комисија закључује да и у погледу овог критеријума доц. др Сања Марјановић испуњава услове за избор у звање ванредни професор.

7.4. Мишљење о доприносу академској и широј заједници

У оквиру активности којима кандидаткиња доказује своју способност да допринесе развоју академске и шире заједнице, доц. др Сања Марјановић је остварила успех у чак девет елемената предвиђених одредбом члана 4 Ближих критеријума за избор у звање наставника Универзитета у Нишу. Била је тренер студентског такмичарског тима Правног факултета у Нишу са којим је учествовала на првом регионалном студентском такмичењу у симулацији суђења из Међународног приватног права Европске уније „*EU Child Moort Court*“ одржаном на Правном факултету у Осијеку у оквиру пројекта *Jean Monnet* Катедра за прекогранично кретање дјетета у ЕУ. Тим студената Правног факултета у Нишу освојио је треће место на такмичењу и прву награду у категорији „Најбољи говорник“. Тимове су морали чинити студенти основних академских студија. С тим у вези, постигнути успех је утолико већи ако се има у виду чињеница да је такмичење организовано у оквиру предмета који се на правним факултетима у Републици Србији изучава тек на мастер или докторским академским студијама права (док су остали тимови били из држава у којима се предмет изучава на основним студијама). Тиме је доц. др Сања Марјановић недвосмислено показала способност да допринесе ваннаставним академским активностима студената.

Учествовала је и у раду тела факултета, од којих бисмо нарочито истакли да је била члан Издавачког савета Центра за публикације и члан Научног већа центра за правна и друштвена истраживања у трогодишњем периоду (2017-2020). Такође, била је и члан Библиотечког одбора факултета.

Савесно, одговорно и квалитетно обављала је дужност продекана за научноистраживачки рад и материјално-финансијско пословање од 09.05.2019. године до 13.01.2020. године, када је мандат престао оставком. Током овог периода, успешно је руководила важним активностима на факултету, од послова на припреми документације за акредитацију Правног факултета у Нишу за обављање научноистраживачке делатности до израде Програма рада Правног факултета у Нишу као научно-истраживачке организације (НИО) за 2020. годину.

Такође, њен је допринос значајан и у погледу активности који побољшавају углед и статус факултета и универзитета. Доц. др Сања Марјановић је била члан тима за промоцију Правног факултета у Нишу, а организовала је и први *Дан отворених врата* Правног факултета у Нишу, 21.12.2019. године, у оквиру промоције факултета за упис студената 2020. године. Исто тако, организовала је и низ предавања на Правном факултету у Нишу: *Европска унија у историјској бури: могући исходи Брежита и будућност даљег проширења (предавач др Душко Лопандић, дипломата и бивши амбасадор у сталној мисији Србије при ЕУ)*, као и *Блокада САД: неуспели историјски покушај да се уништи Кубанска револуција предавач Њ.Е. Густаво Триста дел Тодо, Амбасадор Кубе у Србији*. Учествовала је и у организацији трибине *Ко чува Ваше податке?* (на трибини су говорили Родољуб Шабић, Александар Бенић и проф. др Мирослав Лазих). На Правном факултету у Нишу организовала је и радионице за

писање предлога пројеката и израду буџета пројеката одржаних 27.09.2019. године и 05.10.2019. године.

Након избора у звање доцента, кандидаткиња је рецензирала радове за Зборник радова Правног факултета Универзитета у Новом Саду, Зборник радова Правног факултета Универзитета у Нишу, као и за часопис „Гласник права“ Правног факултета Универзитета у Крагујевцу.

Доц. др Сања Марјановић учествовала је, заједно са проф. др Мирком Живковићем, у организацији међународног научног скупа „Personal Name in Internal Law and Private International Law“ који је одржан 2016. године на Правном факултету у Нишу.

Била је и председник Организационог одбора Правног факултета у Нишу поводом међународне научне конференције „Одговорност у правном и друштвеном контексту“ (02.12.2019. године до 15.01.2020. године).

Током 2019. године, била је ангажована на изради текста Нацрта закона о потврђивању Хашке конвенције о међународном остваривању издржавања деце и других чланова породице (2007) на позив Министарства финансија Републике Србије. Ангажовање је обухватало превођење текста Конвенције на српски језик, оцену целисходности приступања Републике Србије наведеној Конвенцији, давање предлога изјава и резерви Републике Србије, саветовање у погледу поступка приступања Конвенцији и друге послове. Ускоро се очекује доношење закона о потврђивању ове хашке конвенције у Народној скупштини Републике Србије.

Напоследку, поверење које доц. др Сања Марјановић ужива у широј академској заједници резултирао је и њеним чланством у Редакцији научног часописа *Форум - часописа за правне, економске и друге друштвене науке* Универзитета у Крагујевцу.

На основу свега наведеног, Комисија сматра да доц. др Сања Марјановић испуњава и услове за избор у звање ванредни професор предвиђене одредбом члана 14 ст. 4 у вези са чланом 4 Ближих критеријума за избор наставника Универзитета у Нишу.

VIII ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Комисија за писање извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс за избор једног наставника са пуним радним временом у звање доцент или ванредни професор за ужу међународноправну научну област на Правном факултету Универзитета у Нишу констатује да доц. др Сања Марјановић има:

- научни степен доктора правних наука из уже међународноправне научне области стечен на акредитованом студијском програму и акредитованој

високошколској установи у складу са одредбама члана 74 ст. 1 Закона о високом образовању и члана 165 ст. 1 Статута Универзитета у Нишу;

- вишегодишње педагошко искуство и изузетну способност за наставни рад, у складу са одредбама члана 74 ст. 1 Закона о високом образовању и члана 165 ст. 1 Статута Универзитета у Нишу;

- звање доцент Правног факултета Универзитета у Нишу од 03.06.2015. године, у складу са одредбом члана 14 ст. 1 тач. 1 Ближих критеријума за избор наставника Универзитета у Нишу;

- позитивну оцену педагошког рада у складу са одредбом члана 14 ст. 1 тач. 3 Ближих критеријума за избор наставника Универзитета у Нишу;

- остварене активности у девет од минимална три елемента доприноса широј академској заједници у складу са одредбом члана 14 ст. 1 тач. 4 у вези са чланом 4 Ближих критеријума за избор наставника Универзитета у Нишу;

- објављену научну монографију националног значаја из уже научне области из које се бира у периоду од избора у претходно звање, у складу са одредбама члана 74 ст. 8 Закона о високом образовању и члана 14 ст. 1 тач. 5 Ближих критеријума за избор наставника Универзитета у Нишу;

- у последњих пет година један рад из уже научне области за коју се бира, објављен у часопису који издаје факултет Универзитета у Нишу у којем је првопотписани аутор, у складу са одредбом члана 14 ст. 1 тач. 7 Ближих критеријума за избор наставника Универзитета у Нишу;

- од избора у претходно звање два рада из уже научне области за коју се бира, у рангу рада у часописима са SSCI или SCI листе у које за област права спадају радови објављени у часописима који су посебном одлуком Министарства просвете, науке и технолошког развоја верификовани као међународни часописи, а у којима је првопотписани аутор, у складу са одредбом члана 14 ст. 1 тач. 8 у вези са чланом 17 ст. 1 тач. 4 Ближих критеријума за избор наставника Универзитета у Нишу;

- четири излагања на међународним или домаћим научним скуповима, у складу са одредбом члана 14 ст. 1 тач. 9 Ближих критеријума за избор наставника Универзитета у Нишу;

- два хетероцитата радова објављених након избора у звање доцента од којих је један хетероцитат наведен у научном часопису категорије M24;

- менторство приликом израде завршног мастер рада и чланство у комисији за јавну одбрану завршног мастер рада;

- учешће на међународним или домаћим научним пројектима, у складу са одредбама члана 74 ст. 8 Закона о високом образовању и члана 14 ст. 1 тач. 6 Ближих критеријума за избор наставника Универзитета у Нишу.

На основу наведеног, Комисија је закључила да доц. др Сања Марјановић **испуњава све услове за избор у звање ванредни професор за ужу међународноправну научну област**, предвиђене одредбама члана 74 ст. 8 Закона о високом образовању, члана 165 ст. 8 Статута Универзитета у Нишу и члана 14 у вези са чланом 17 ст. 1 тач. 4 Ближих критеријума за избор наставника Универзитета у Нишу.

IX ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР

На основу изнетог мишљења и овлашћења из члана 10 ст. 2 и члана 12 ст. 1 Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу, Комисија са задовољством предлаже Изборном већу Правног факултета Универзитета у Нишу да **донесе одлуку о утврђивању предлога за избор доц. др Сање Марјановић у звање ванредни професор за ужу међународноправну научну област Правног факултета Универзитета у Нишу.**

КОМИСИЈА

Проф. др Мирко Живковић,
редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу,
председник Комисије

Проф. др Бернадет Бордаш,
редовни професор Правног факултета Универзитета у Новом Саду,
у пензији, члан Комисије

Проф. др Давор Бабић,
редовни професор Правног факултета Свеучилиштва у Загребу,
члан Комисије